

boekhouder Moise Lafont over enige openstaande rekeningen en belastingen die bij het besluit van 26 april 1763 waren gevoegd. Het is in handen van de visitateur-generaal gegeven. [fol. 1708] Na bespreking van diens antwoord hierover en over besluiten in zake enige andere posten, is in de vergadering van 25 juni 1764 onder andere besloten het bestuur, of wie het aangaat, te ontheffen van vergoeding van vier leggers Kaapse wijn en 50½ lb tuinzaaden, die zeer oneigenlijk onder de factuur voor Nederland van de Vrouwe Elisabeth in de boeken voor 1759/60 waren opgenomen. Tevens zijn degenen die het aangaat conform de marginale aantekeningen op de negotieboeken van 1760/61, die op 9 augustus 1763 zijn goedgekeurd en bij het antwoord van 15 augustus zijn verzonden, ontheven van f 25 wegens premie voor ontdekte fouten. De vergoeding van f 455 voor een kist opium wordt gehandhaafd. Deze was in 1760 door de gezagvoerders van de Bleiswijk tekort bevonden, wel teruggeschreven, maar niet weer in de boeken opgenomen en dus onverantwoord gebleven. [fol. 1709] Tevens is boekhouder Willem Kerkman, bij testament erfgenaam van de weduwe van de Hooghlyse hoofdadministrateur Carel Phijl, niet ontheven van vergoeding van f 2400,-. Deze was Phijl op 9 mei 1755, en bij herhaling op 17 oktober 1757 opgelegd, als een boete voor het slordig bijhouden van de negotieboeken over 1751/52. Men kwam er achter dat deze post op de rekening van landsoldijen is gesteld en nog niet in de kas was gestort. Het bestuur is te kennen gegeven dat deze vergoeding en dergelijke posten niet alleen constant geïnd moeten worden, maar dat zo een gang van zaken, die slechts verwarring geeft en de beraadslagingen zeer belemmert, in het vervolg achterwege moet blijven. Daarom is het een goede zaak dat het bestuur ter voorkoming van een dergelijke verwarring en verzuim op 26 april 1763 heeft besloten [fol. 1710] de belastingen en vergoedingen die nog niet zijn afgehandeld, op een apart voortlopende rekening in te boeken,)

--- voortaan bij de boeken soveele reekeningen te formeeren, als er aanrekening van differente zaaken voortloopen, mitsgaders bij de journalen alle deselve duydelyk te specificceeren, en den negotieboekhouder ten overvloede te recommanderen, om bij nadere of uyteyndelijke dispositie altoos deselve reekening te crediteeren, die bevoorens gedebiteert zijn, op pæne, van twee maanden gagie te verbeuren, voor ijder post, die dus verkeerdelyk behandelt bevonden zoude werden onder bijvoeging dat wij ook teffens begeerden, dat alle oneygentlijke reekeningen, op welke de posten van vergoeding bevoorens meermalen zijn gebragt, gelijk nu weder de voorzeide rds. 1000 of f 2400 op die van aangerekende landzoldijen uyt de boeken gelaten, en daarbij alleen maar behouden sullen werden die van aangerekende en van onaangerekende belastingen en vergoedingen in zoverre deselve nodig zijn om de posten, waarover niet ten eersten gedisponeert kan werden, bij de boeken te verantwoorden, ofte zodanige belastingen, dewelke niet aanstonds op de naam der persoonen, die deselve aangaan, kunnen worden gesteld en welke reekening ten langsten met het sluyten der boeken jaarlijks zullen moeten verevent werden.

Fol. 1710r-1711r.

(Daar er in Bengalen geen kopieën van de negotieboeken van 1751/52 en 1752/53 waren, zijn deze het bestuur zo snel mogelijk toegestuurd. Over deze boeken waren inlichtingen gevraagd. Om deze van voortlopende posten te zuiveren, zijn de extracten uit de bevindingen over de boeken van 1753/54 en 1754/55 met de marginale aantekeningen tevens naar Bengalen gezonden. Daar er nimmer een afschrift van werd ontvangen en het ook niet bij de resoluties was gevoegd, kon het bericht van de gewezen hoofdadministrateur te Hooghly, Robbert Hendrik Armenault, van eind augustus 1756 niet toegezonden worden. Het bestuur zegt dat er van de uitstaande gelden van de oud-directeur Adriaan Bisdorn, die volgens de resolutie van de Hoge Regering van 1 oktober 1762 f 13.734 bedragen, volgens de vordering van zijn gemachtigden en het besluit van het bestuur van 14 oktober 1763 nog niets geïnd kon worden. [fol. 1712] Het bestuur zei zelfs dat een post van f 3750,- geheel hopeloos was. Opdat de Compagnie aan haar geld zal komen, is het bestuur opgedragen de gemachtigden niet alleen tot invordering aan te sporen, maar daarbij tevens krachtig hulp te